

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0366/2006

18. 10. 2006

ZPRÁVA

o realizaci evropské bezpečnostní strategie v kontextu evropské bezpečnosti
a obranné politiky
(2006/2033(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Karl von Wogau

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	14
MENŠINOVÉ STANOVISKO GUE/NGL – SKUPINY KONFEDERACE EVROPSKÉ SJEDNOCENÉ LEVICE A SEVERSKÉ ZELENÉ LEVICE.....	20
POSTUP.....	22

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o realizaci evropské bezpečnostní strategie v kontextu evropské bezpečnostní a obranné politiky (2006/2033(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii, kterou přijala Evropská rada dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu podepsanou v Římě dne 29. října 2004,
- s ohledem na závěry zasedání předsednictva Evropské rady ve dnech 16.–17. června a 15.–16. prosince 2005, a zejména na zprávy předsednictva o evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP),
- s ohledem na své usnesení k evropské bezpečnostní strategii ze dne 14. dubna 2005¹,
- s ohledem na strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení schválené Radou dne 9. prosince 2003,
- s ohledem na zprávu bývalého komisaře Michela Barniera nazvanou Evropské jednotky civilní ochrany: europe aid, která byla předložena v květnu 2006,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. února 2006 o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o hlavních aspektech a základních směrech SZBP, včetně finančních důsledků pro souhrnný rozpočet Evropských společenství – 2004²,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0366/2006),

Obecné úvahy

- A. vzhledem k tomu, že je evropská bezpečnostní strategie součástí celkové SZBP a EBOP, do jejichž rámce spadá celé spektrum možných politických kroků Evropské unie, včetně opatření diplomatické, hospodářské a rozvojové politiky,
- B. vzhledem k tomu, že průzkumy veřejného mínění v posledních deseti letech zaznamenaly trvale vysokou míru souhlasu, neboť se ukázalo, že více než 60 % evropských občanů podporuje společnou zahraniční politiku a více než 70 % společnou obrannou politiku Evropské unie; rovněž vzhledem k tomu, že podle dalších průzkumů veřejného mínění není podporováno zvyšování vojenských výdajů,
- C. vzhledem k tomu, že jsou bezpečnost a boj proti mezinárodnímu terorismu považovány

---

¹ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

² *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0037.

za priority EU; v rámci EBOP je nezbytná společná reakce a společná strategie,

- D. vzhledem k tomu, že musí být zpřísněna kontrola vývozu zbraní v rámci Evropské unie a také na celosvětové úrovni,
1. uznává, že evropská bezpečnostní strategie z prosince 2003, založená na iniciativě řeckého předsednictví, obsahuje vynikající analýzu hrozeb modernímu světu a uvádí základní zásady zahraniční politiky EU; zdůrazňuje však, že je nutné pravidelně sledovat její provádění, aby bylo možno reagovat na geopolitický vývoj;
  2. konstatuje, že podle evropské bezpečnostní strategie představují mezinárodní terorismus, šíření zbraní hromadného ničení, regionální konflikty, selhání států a organizovaný zločin v dnešní době hlavní hrozby, jimž čelí Evropská unie a její občané; zdůrazňuje, že se jako strategický cíl při dalším rozvíjení evropské bezpečnostní strategie musí vzít v úvahu řešení geopolitických a geoeconomických problémů celosvětově rostoucí konkurence ve vodních a energetických zdrojích i přírodní katastrofy a bezpečnost vnějších hranic Unie; obává se vyhlídky obnovených závodů ve zbrojení na celosvětové a regionální úrovni a pokračujícího šíření konvenčních zbraní;
  3. uznává, že boj proti mezinárodnímu terorismu nicméně nemůže být veden pouze vojenskými prostředky, že předcházení a potlačování terorismu vyžaduje celou řadu nevojenských opatření, například sdílení tajných informací a policejní a soudní spolupráci, pro které je nezbytná interinstitucionální spolupráce a spolupráce mezi jednotlivými pilíři, a že je vyžadováno budování demokratických institucí, infrastruktury a občanské společnosti v případech, kdy státy selhávají, nebo již selhaly; zdůrazňuje, že jedním z nejvýznamnějších příspěvků EU při předcházení mezinárodnímu terorismu je její schopnost účinně budovat nebo obnovovat demokratické instituce, sociální a ekonomickou infrastrukturu, řádnou veřejnou správu a občanskou společnost a bojovat proti rasismu a xenofobii;
  4. poukazuje na to, že úkolem evropské zahraniční a bezpečnostní politiky je chránit občany Unie před těmito hrozbami, bránit oprávněné zájmy Unie a podporovat cíle Charty Organizace spojených národů tím, že bude fungovat jako globální zodpovědný aktér, jehož cílem je celosvětový mír a demokracie; důrazně podporuje myšlenku evropské bezpečnostní strategie, podle níž je nejlepším způsobem k dosažení těchto cílů „účinný multilateralismus“ ve smyslu mezinárodních institucí a mezinárodního práva;
  5. opětovně vyjadřuje svůj názor, že Unie musí prostřednictvím EBOP plnit své úkoly především mírovými prostředky, a prostředky vojenskými pouze tehdy, pokud byly pečlivě prozkoumány všechny způsoby vyjednávání a ukázalo se, že končí ve slepé uličce; konstatuje, že při plnění těchto legitimních úkolů by mělo být prvořadě jasné respektování lidských práv a základních svobod obyvatel, ať již uvnitř, nebo vně hranic EU;
  6. domnívá se, že od přijetí evropské bezpečnostní strategie v roce 2003 došlo ke značnému vývoji v oblasti geopolitiky, což vede k tomu, že nejpozději v roce 2008 bude nezbytné provést revizi této strategie; zastává názor, že strategie by měla být revidována každých 5 let a že by ji měl projednat Evropský parlament i parlamenty členských států;

7. poukazuje na to, že účinná koordinace civilní a vojenské součásti reakce mezinárodního společenství na krize je nanejvýš důležitá; domnívá se, že by se EU v této souvislosti měla spoléhat především na své strategické partnerství s NATO a usilovat o posílení prostředků spolupráce s NATO v operacích a misích na základě intenzivního politického dialogu o širokém spektru otázek;
8. vyzývá členské státy, aby podporovaly vznik parlamentního rozměru EBOP, v němž bude rozvoj na institucionální a finanční úrovni probíhat souběžně s rozšířením parlamentárních práv kontroly; připomíná, že se na odpovědnosti za parlamentní sledování EBOP podílí parlamenty členských států a Evropský parlament na základě svých příslušných práv a povinností podle souvisejících smluv a ústav;
9. podporuje iniciativy usilující o těsnější vztahy a intenzivnější výměnu informací mezi parlamenty členských států a Evropským parlamentem s ohledem na otázky, které se týkají EBOP, tak aby byl mezi parlamenty umožněn strukturovanější a pravidelnější dialog;
10. zdůrazňuje, že Evropská unie musí být schopna významnou měrou přispět k tomu, aby
  - a) se ubránila před jakýmkoli skutečným a jasným ohrožením vlastní bezpečnosti,
  - b) zajistila mír a stabilitu v první řadě ve svém geografickém sousedství a v dalších částech světa v souladu se zásadami Charty OSN,
  - c) prováděla humanitární činnost a záchranné akce,
  - d) předcházela konfliktům a usměrňovala je a podporovala demokracii a dodržování lidských práv,
  - e) podporovala regionální a globální odzbrojení,
11. zdůrazňuje, že v případě napadení území Unie ozbrojenými silami třetí země zůstává NATO zárukou kolektivní obrany; vítá zvyšující se schopnost NATO hrát úlohu v operacích vedených mimo bojiště; rovněž považuje NATO za vhodné fórum pro transatlantický dialog o bezpečnostních otázkách;
12. uznává, že potenciál ozbrojených sil členských států a jejich použitelnost pro EU jsou ovlivněny skutečností, že většina členských států je členy jak EU, tak NATO a má jednu skupinu ozbrojených sil k dispozici pro obě organizace; proto žádá, aby Evropská unie pokračovala v intenzivní spolupráci s NATO, především v oblasti rozvoje potenciálu;
13. varuje před nadbytečným zdvojováním úsilí mezi NATO a EU a mezi členskými státy a EU;
14. domnívá se, že EBOP má v současné době k dispozici omezené zdroje pro civilní a vojenské operace; žádá proto, aby Evropská unie – s cílem rozvíjet svou důvěryhodnost jako globální aktér – soustředila svůj potenciál na vlastní geografické sousedství, a zejména na oblast Balkánu;

Integrovaná civilně-vojenská spolupráce

15. vítá důraz, který klade Evropská unie na posílení civilní a vojenské spolupráce při řešení krizí, a uznává, že rozvoj schopnosti civilního řešení krizí byl výrazným rysem, který poskytuje přínos pro rozvoj EBOP a pro celé spektrum odpovědí na předcházení konfliktům, humanitární intervenci, obnovu po konfliktech a vytváření míru;
16. je povzbuzen posledními pokusy podle základního civilního cíle pro rok 2008 napravit předchozí nedostatek důrazu na vývoj civilních kapacit a potenciálu; dále je povzbuzen potenciálem, který má civilní a vojenská buňka a operační středisko pro to, aby hrály důležitou úlohu v rozvoji přístupu Unie k integrované civilně-vojenské spolupráci a koordinaci; proto doporučuje, aby byly civilní a vojenská buňka a operační středisko povýšeny na evropskou centrálu pro provádění civilně-vojenských misí;
17. uznává, že klíčové schopnosti v oblasti satelitních a leteckých výzvědných systémů, integrovaných telekomunikačních systémů a strategické námořní a letecké přepravy jsou zásadní pro jak pro civilní, tak pro vojenské řešení krizí; vyzývá k integrovaným procesům výzkumu a vývoje iniciovaných Evropskou obrannou agenturou a Komisí v oblastech, jež posilují integrované a koordinované civilně-vojenské přístupy, a především v oblastech satelitních a leteckých výzvědných systémů a integrovaných telekomunikačních systémů;

Řešení krizí

18. vítá zřízení celosvětového výstražného a koordinačního systému v případě katastrof GDACS (Global Disaster Alert and Coordination System), který byl financován Komisí v úzké spolupráci s OSN; zdůrazňuje, že by tento systém měl značně vylepšit schopnost reakce Evropské unie;
19. bere na vědomí činnost střediska pro řešení mimořádných zdravotních událostí zřízeného Komisí; zdůrazňuje význam tohoto střediska s ohledem na množství jeho informací a údajů a jeho schopnost varovat před pandemiemi a epidemiemi a také před hrozbami způsobenými biologickými a chemickými látkami; vyzývá proto Radu a Komisi, aby přijaly nezbytná opatření, jimiž bude Komise vázána při koordinaci kroků v případě zdravotních pohotovostí a přeshraničních bioteroristických útoků;
20. vítá úsilí Komise o ustanovení postupu Společenství pro ochranu před katastrofami – včetně případu závažného teroristického útoku; konstatuje, že tento postup je založen především na informacích v databázi, která obsahuje podrobné údaje o vnitrostátních zdrojích, které jsou dostupné pro poskytnutí pomoci; konstatuje, že účinek databáze, který ušetří čas a podpoří synergie, může být podstatně vylepšen prostřednictvím převzetí obsahu databáze vytvořené vojenským štábem EU, jež obsahuje podrobné údaje o všech dostupných zdrojích pro řešení krizí; proto vyzývá Komisi a Radu, aby vedly nezbytná jednání a přijaly opatření potřebná k uskutečnění tohoto převzetí;
21. vítá úsilí Rady o zajištění rychlého a účinného nasazení mnoha dostupných zdrojů EBOP v případě katastrofy; v této souvislosti zdůrazňuje, jak naléhavě musí být odstraněny mezery v oblasti strategické koordinace (letecké) dopravy; nabádá proto členské státy, aby co nejrychleji poskytly nezbytné finanční prostředky k vyřešení

tohoto problému; dále vyzývá Radu, aby velmi důkladně přezkoumala návrhy obsažené ve zprávě bývalého komisaře Michela Barniera, která byla předložena v květnu roku 2006;

22. domnívá se, že vývoj EBOP přispěl ke vzniku „šedých zón“ v oblasti pravomocí Rady a Komise, které souvisejí s realizací misí převážně civilního charakteru; očekává, že přijetí nástroje stability poskytne určité vyjasnění, aniž by byla poškozena dosud v praxi prokazovaná flexibilita při řešení krizí;
23. vítá pokrok dosažený v souvislosti se základním civilním cílem pro rok 2008, a především rozvoj konceptu pro nasazení civilních zásahových skupin a integrovaných skupin policie; bere na vědomí také rozvíjení odborných znalostí týkajících se boje proti organizovanému zločinu a obchodu s lidmi; rovněž vítá zřízení krizové platformy při Komisi, která si jako cíl stanovila urychlení zahajovací fáze misí EBOP přímo na místě; vyzývá Radu a Komisi, aby koordinovaly své úsilí, a proto navrhuje, aby byl zřízen společný výcvikový program pro všechny pracovníky, kteří se zabývají plánováním misí;

Bezpečnost vlasti

24. poukazuje na to, že prvním úkolem jakékoli bezpečnostní politiky je zajistit vlastní území; bere na vědomí, že občané EU očekávají od evropské obranné politiky v první řadě významné přispění k ochraně vlastní osobní bezpečnosti a také dodržování jejich základních lidských práv;
25. poukazuje na to, že EU musí zajistit své vnější hranice, chránit své životně důležité infrastruktury, eliminovat mezinárodní teroristické finanční sítě a bojovat proti organizovanému zločinu; v této souvislosti vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly systém integrovaného řízení kontroly vnějších hranic Unie, aniž by bylo omezováno dodržování lidských a základních práv a rovněž humanitárního práva, především s ohledem na uprchlíky;
26. poukazuje na to, že EU musí:
  - zabezpečit volný tok dodávek pro průmysl a jednotlivé spotřebitele, především uhlovodíků, který povede k zabezpečení přepravy, letů a potrubí,
  - ochránit sama sebe před kybernetickým útokem, který může narušit životně důležité komunikační, finanční a energetické systémy;

Rychlá reakce na základě Charty OSN

27. schvaluje skutečnost, že se evropská bezpečnostní strategie bezvýhradně opírá o Chartu OSN jakožto základní rámec pro mezinárodní vztahy, přičemž vychází z toho, že Unie musí být s ohledem na nové hrozby připravena jednat před vypuknutím krizí a přijímat včasná preventivní opatření k řešení konfliktů a hrozeb;

Pravidla chování / výcvik

28. konstatuje, že chování účastníků při všech operacích EBOP podléhá řadě pokynů a všeobecným pravidlům chování, které jsou obsaženy v dokumentech; vítá první zmínky naznačující, že tyto pokyny a pravidla respektují normy a pravidla v oblasti lidských práv; rovněž bere s uspokojením na vědomí úsilí o zajištění toho, aby byla v budoucnu v různých politikách, programech a iniciativách EBOP výrazněji zviditelněna otázka rovnosti pohlaví;
29. bere na vědomí úsilí Rady dále rozvíjet cílené výcvikové programy EBOP – jak strategické, tak operační – pro zaměstnance v diplomatické, vojenské a civilní oblasti; očekává, že se těchto programů budou moci účastnit odborní pracovníci Evropského parlamentu; schvaluje snahu stanovit minimální standardy pro výcvik účastníků misí EBOP přímo na místě a vyzývá Radu, aby společně s Komisí a členskými státy spolupracovala na standardizaci veškerého výcvikového úsilí na všech úrovních;
30. je toho názoru, že vojáci budou vystaveni zbytečnému nebezpečí, pokud struktura velení nebo výstroj či výzbroj neodpovídají požadavkům operace; domnívá se proto, že je zvláště důležité zajistit, aby byly jednotky, jež mají spadat pod velení EU, adekvátně vyzbrojeny;
31. je toho názoru, že účinné využití vojenského potenciálu nebude možné bez podstatného zvýšení plánované kapacity evropských sil, včetně letecké a námořní přepravy; v této souvislosti oceňuje snahy různých zemí o zvýšení jejich potenciálu v oblasti letecké dopravy a obojživelných prostředků a rovněž plány na získání většího počtu letadlových lodí;
32. bere na vědomí, že při operacích mnohonárodních sil dochází k růstu nákladů a snížení účinnosti z důvodu rozdílné a často vzájemně nekompatibilní výstroje a výzbroje zúčastněných jednotek; proto se domnívá, že by EU měla podpořit opatření pro harmonizaci výstroje a výzbroje za účelem optimalizace zdrojů a účinnosti operací mnohonárodních sil;

Výzvědné služby

33. kritizuje obzvláště závažnou skutečnost, že v současné době vznikající bojové jednotky nemají stejný přístup k leteckým a vesmírným výzvědným systémům, a lituje, že výsledky národních satelitních výzvědných systémů Helios, SAR–Lupe a Cosmo-Skymed nejsou k dispozici stejným způsobem pro všechny členské státy;
34. s cílem napravit tyto nedostatky:
  - a) důrazně žádá, aby v současné době vznikající bojové jednotky obdržely stejné, nebo alespoň kompatibilní vybavení v oblasti výzvědných služeb a telekomunikací,
  - b) požaduje, aby byla příští generace satelitních výzvědných systémů začleněna do evropského systému, jehož výsledky budou k dispozici pro vojenské a policejní účely a pro účely krizového řízení a jenž bude využívat satelitní středisko v Torrejónu;

35. poukazuje na to, že NATO v současné době vyvíjí letecký výzvědný systém AGS (Airborne Ground Surveillance) navíc ke stávajícím nebo vyvíjeným vnitrostátním systémům; požaduje, aby byl tento systém k dispozici všem členským státům EU, především pokud jde o bojové jednotky EU;
36. konstatuje, že v oblasti telekomunikací je nezbytné vyvinout společný systém pro řízení mnohonárodních jednotek; vyslovuje proto názor, že zařízení používaná armádou, policií a záchranými službami by měly odpovídat stejným technickým normám, jako je tomu např. ve Finsku;

Kontrola hranic

37. nadále zůstává znepokojen nekompatibilitou a kvalitou zařízení na kontrolu hranic a znovu opakuje svůj požadavek, aby příslušné průmyslové odvětví předložilo promyšlený návrh k nápravě tohoto stavu;

Doprava

38. domnívá se, že – vzhledem k tomu, že doprava, a především strategická přeprava, je zásadním nedostatkem každé akce EU v oblasti řešení krizí – by bylo velmi prospěšné samostatné evropské opatření, jež zajistí přístup ke konvenční kombinované civilní dopravě a jež bude spočívat na integrovaném civilně-vojenském přístupu a zajistí úspory z rozsahu všem evropským aktérům, kteří se účastní řešení krizí jak pro účely EBOP, tak pro zmírňování následků katastrof;

Nedostatky v rámci rozhodovacích postupů EBOP

39. domnívá se, že postup politického rozhodování, který předchází rozhodnutí o uskutečnění mise EBOP, vykazuje určité nedostatky, což bylo zřejmé v případě mise v Konžské demokratické republice; proto vyzývá Radu, aby přezkoumala různé fáze tohoto postupu a případně podnikla kroky k odstranění těchto nedostatků; v této souvislosti připomíná Radě, a především jejímu Politickému a bezpečnostnímu výboru, její oznamovací povinnost vůči Parlamentu;
40. znovu potvrzuje svoji žádost o neomezenou účast a také své právo být každoročně předem konzultován ohledně budoucích aspektů a možností SZBP, jak stanovují stávající Smlouvy; důrazně vyzývá Radu, aby vůči Evropskému parlamentu uplatňovala mnohem otevřenější a transparentnější informační politiku v oblasti SZBP a EBOP; v této souvislosti kritizuje současný postup pro přístup Evropského parlamentu k „důvěrným dokumentům“ Rady, které většinou obsahují pouze velmi obecné informace;
41. žádá, aby byly výdaje na vojenskou výstroj a výzbroj schváleny v rozpočtech, které podléhají parlamentní kontrole; zastává proto názor, že je třeba se vyhnout paralelním rozpočtům a mechanismům, které nemohou být účinně kontrolovány národními parlamenty ani Evropským parlamentem;
42. konstatuje, že v rozpočtu Evropské unie se nacházejí různé okruhy s bezpečnostními aspekty, jako jsou např. rozpočtové prostředky pro řešení krizí, zabezpečení vnějších

hranic a životně důležitých infrastruktur, výzkum bezpečnosti a realizace programu Galileo a GMES;

43. naléhá zejména na další růst rozpočtových prostředků pro mise zaměřené na řešení krizí, zabezpečení vnějších hranic, výzkum bezpečnosti a program Galileo; oblast výzkumu bezpečnosti by se z dlouhodobého hlediska měla zaměřit na finanční požadavky stanovené skupinou na vysoké úrovni pro výzkum bezpečnosti;
44. žádá rovněž, aby byly vojenské operace pro řešení krizí financovány z rozpočtu Evropské unie a aby daly členské státy za tímto účelem k dispozici dodatečné zdroje EU;
45. kritizuje skutečnost, že vzhledem k mechanismu ATHENA a jiným *ad hoc* mechanismům financovaným členskými státy nebo dokonce z Evropského rozvojového fondu nemá Evropský parlament možnost provést kontrolu rozpočtu vojenských operací EBOP; poukazuje na to, že rovněž vyvstává potřeba transparentnosti civilně-vojenských operací (např. policejních misí), které spadají do tzv. šedé zóny mezi *ad hoc* opatření a rozpočtové financování SZBP;
46. vyzývá proto k vytvoření nové rozpočtové metodiky, aby se zlepšila transparentnost výdajů EBOP a podpořil rozvoj vojenského a civilního potenciálu nezbytného ke splnění cílů evropské bezpečnostní strategie:
  - a) v úvodní etapě, která by měla začít v roce 2007 a trvat nejdéle dva roky, by Rada měla vypracovat rozpočtový dokument odrážející závazky členských států plnit základní civilní cíl pro rok 2008 a základní vojenský cíl pro rok 2010, které vycházejí z existujících katalogů (katalog požadavků, katalog ozbrojených sil a katalog dosaženého pokroku),
  - b) ve druhé etapě by se členské státy měly zavázat k EBOP prostřednictvím virtuálního „rozpočtu“, v němž by přislíbily poskytnout po dobu více let finanční prostředky potřebné k financování výstroje a personálu pro operace v rámci EBOP; tento dokument, přestože by nebyl právně závazný, by se nicméně vedle rozpočtu EU/ES stal důležitým politickým dokumentem, a uváděl by částky, jimiž jsou členské státy ochotny přispět na EBOP; měl by usnadnit „rozdělení zátěže“ mezi členské státy zajištěním větší transparentnosti, pokud jde o vojenské výdaje, a měl by být každoročně společně projednán Evropským parlamentem a parlamenty členských států;
47. zastává názor, že pro vytvoření skutečně integrovaného evropského trhu s obranným vybavením je nutné, aby byla výjimka v oblasti obrany uvedená v článku 296 Smlouvy o ES využívána v menší míře; se potěšením očekává interpretační sdělení Komise o uplatňování článku 296 a návrh specifické směrnice o veřejných zakázkách v oblasti obrany; vítá kodex chování EOA o veřejných zakázkách v oblasti obrany a vyzývá všechny členské státy, aby ho podpořily; trvá na tom, aby byla zrušena praxe kompenzací a „spravedlivého vyrovnání“; domnívá se, že je nutné v kontextu EBOP zintenzívnit práci Evropské obranné agentury;
48. uznává význam společného výzkumu pro konkurenceschopnost evropského průmyslu;

žádá proto větší doplňkovost mezi prací Komise a EOA prostřednictvím účinnějšího dialogu o civilním výzkumu, výzkumu bezpečnosti a výzkumu spojeném s obranou v Evropě; zdůrazňuje, že by cíli EU mělo být poskytování technologií dvojího užití a víceúčelových kapacit a rovněž překonání dělení výzkumu na výzkum pro civilní účely a pro účely obrany; pokládá za nutné, aby se vzhledem k rozmanitosti struktury podniků v tomto sektoru v porovnání s ostatními oblastmi výzkumu upravila definice malých a středních podniků v oblasti evropského výzkumu bezpečnosti;

49. žádá, aby kodex chování v oblasti vývozu zbraní z roku 1998 nabyl ve všech členských státech platnost zákona a rovněž aby byl účinně používán a prováděn; zastává názor, že posouzení toho, které země určení splňují kritéria kodexu, by mělo být učiněno společně; kromě toho žádá zjednodušení přepravy obranného vybavení v rámci Společenství; vyzývá Komisi, aby v této oblasti zvýšila své úsilí;

Zbraně hromadného ničení / Írán

50. uvědomuje si, že nelze zaručit úspěch pokusů o zastavení výroby obohaceného uranu pro použití ve zbraních v Íránu; přesto pokládá společnou nabídku k jednání poskytnutou EU–3, USA, Ruskem a Čínou za nejslibnější cestu; vítá mnohostranný přístup, který tuto nabídku podporuje; s potěšením bere na vědomí evropskou účast na její realizaci; vítá ochotu USA účastnit se těchto jednání s Íránem;

Směrem k bezpečnostní a obranné Unii

51. poukazuje na to, že se EU vyvíjí směrem k bezpečnostní a obranné Unii, jež se bude zabývat jak vnější bezpečností, tak různými aspekty vnitřní bezpečnosti, bojem s terorismem ve všech jeho podobách a zvládnutím přírodních katastrof a bude se skládat z těchto prvků:

- a) závazek členských států:

– nasadit 60 000 vojáků do 60 dnů a udržovat je po dobu jednoho roku pro mírové a mírotvorné operace, jak bylo rozhodnuto na zasedání Evropské rady v Helsinkách, a vytvořit 13 bojových jednotek rychlého nasazení se dvěma jednotkami trvale v pohotovosti od roku 2007,

– rozvinout schopnost civilního řešení krizí v oblasti policejních operací, právního státu, civilní správy a civilní ochrany, jak bylo rozhodnuto na zasedání Evropské rady ve Feiře,

- b) evropská struktura velení složená z Politického a bezpečnostního výboru, Vojenského výboru, Vojenského štábu (všechny fungují od roku 2001) a civilní a vojenské buňky se vznikajícím operačním střediskem,
- c) Evropské policejní síly s velitelstvím ve Vicenze, které by měly být použity při budoucích policejních misích v Kosovu,
- d) Evropská obranná agentura navržená Evropskou radou, která funguje od roku 2004,

- e) Europol a evropský zatýkací rozkaz,
  - f) společná pravidla pro zadávání zbrojních zakázek a vývoz zbraní,
  - g) evropský bezpečnostní výzkum jako samostatná tematická priorita 7. rámcového programu pro výzkum;
52. je toho názoru, že by tento proces měly posílit tyto prvky:
- a) zavedení společného trhu v oblasti obrany jakožto prostředku vedoucího k vytvoření skutečně integrované evropské obranné technologické základny v souladu se zásadami vzájemné závislosti a specializace mezi členskými státy EU,
  - b) společný satelitní a letecký výzvědný systém a společné telekomunikační normy, které budou k dispozici ozbrojeným silám, policii a službám zajišťujícím řešení krizí,
  - c) vytvoření stálých evropských námořních sil ve Středomoří s cílem prokázat přítomnost Evropy a posílit potenciál EU pro řešení krizí v této oblasti, jež je pro její bezpečnostní zájmy nanejvýš důležitá,
  - d) evropský rozpočet, který bude pokrývat nejen civilní, ale také vojenské aspekty bezpečnosti,
  - e) evropský náměstek ministra zahraničí odpovědný za bezpečnostní a obrannou politiku,
  - f) častější setkávání ministrů obrany členských států EU,
  - g) evropské jednotky civilní ochrany, které byly navrženy ve zprávě Michela Barniera z května 2006, a také evropský civilní mírový sbor a partnerství pro budování míru,
  - h) dostupný evropský potenciál letecké a námořní dopravy pro případy zmírňování následků katastrof, záchranných operací a obranných operací (kombinovaná doprava spojující nejvhodnější přínosy),
  - i) přiměřený parlamentní dozor ze stany parlamentů členských států a Evropského parlamentu;
53. podtrhuje význam Smlouvy o Ústavě pro Evropu, která přinese významný pokrok směrem k bezpečnostní a obranné unii, zejména prostřednictvím:
- a) úřadu evropského ministra zahraničí, který bude zároveň místopředsedou Komise,
  - b) doložky solidarity pro případy, kdy bude členský stát zasažen teroristickým útokem, přírodní katastrofou či katastrofou způsobenou lidmi,
  - c) doložky o vzájemné pomoci mezi členskými státy v případě ozbrojeného útoku na území členského státu;

o
o o

54. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, NATO, OBSE a Radě Evropy.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Dne 12. prosince 2003 přijala Evropská rada evropskou bezpečnostní strategii „Bezpečná Evropa v lepším světě“, kterou navrhl pan Javier Solana, vysoký představitel EU pro SZBP. Strategie směrodatně analyzuje hrozby modernímu světu a určuje základní principy zahraniční a bezpečnostní politiky EU. Je součástí celkových vnějších vztahů a zahraniční a bezpečnostní politiky EU a zahrnuje celé spektrum možných politických akcí Unie, včetně kroků v oblasti diplomatické, hospodářské a rozvojové politiky. Vzhledem k tomu, že geopolitické problémy se po jejím přijetí změnilly, je nezbytné tuto strategii každých pět let revidovat a zároveň projednávat v Evropském parlamentu a parlamentech členských států.

Veřejná podpora evropské bezpečnosti a obrany

Podle Eurobarometru podporuje evropskou bezpečnostní a obrannou politiku 70 % občanů EU, poněvadž si uvědomují, že všichni čelí stejným hrozbám, jako je terorismus, organizovaný zločin nebo regionální konflikty, a domnívají se, že jedinou možnou odpovědí na tyto hrozby je reakce na evropské úrovni. Tato podpora musí být využita efektivněji v rámci současně dostupných prostředků a zdrojů, protože veřejnost nepodporuje zvyšování vojenských výdajů v Evropě.

Hrozby pro Unii

Dnešní svět je nebezpečnější než před 10 lety. Evropská unie musí být připravena se odpovědně postavit k ochraně svých hodnot a zájmů a zajistit mír a stabilitu především ve svém geografickém sousedství, ale i v dalších částech světa v souladu se zásadami Charty OSN.

Jak se uvádí ve strategii, hlavními hrozbami, kterým Evropská unie a její občané čelí, jsou šíření zbraní hromadného ničení, regionální konflikty, selhání států a organizovaný zločin. Při dalším vývoji strategie je důležité brát v úvahu také rostoucí celosvětové soupeření o zdroje vody a energie, ohrožení vnějších hranic Unie, šíření konvenčních zbraní a přírodní katastrofy.

V boji s mezinárodním terorismem nelze dosáhnout úspěchu pouze vojenskými prostředky. Je třeba budovat či obnovovat demokratické instituce, sociální a hospodářskou infrastrukturu, řádnou veřejnou správu a občanskou společnost, úspěšně bojovat proti rasismu a xenofobii a zároveň uplatňovat celou řadu nevojenských opatření, jako je sdílení informací zpravodajských služeb a policejní a soudní spolupráce. Je také nutno budovat demokratické instituce, infrastrukturu a občanskou společnost v zemích, kde selhala nebo selhává funkce státu.

Pro ochranu svých vnějších hranic musí Unie vyvinout systém integrovaného řízení vnějších hranic Unie, který by neomezoval lidská práva a základní svobody ani humanitární právo.

Cíle a prostředky strategie

Úkolem evropské zahraniční a bezpečnostní politiky je chránit občany Unie před zmíněnými hrozbami, hájit oprávněné zájmy Unie a podporovat cíle Charty OSN tím, že Unie bude zodpovědně jednat v zájmu dosažení celosvětového míru a demokracie.

Má-li Unie tento úkol splnit, musí podniknout zásadní kroky k sebeobraně před jakýmkoli reálným a jednoznačným ohrožením vlastní bezpečnosti, k zajištění míru a stability především ve svém geografickém sousedství, ale i v dalších částech světa v souladu se zásadami Charty OSN, k provádění humanitárních činností a záchranných akcí, k předcházení konfliktům a jejich usměrňování, k prosazování demokracie a dodržování lidských práv a k podpoře regionálního a globálního odzbrojení.

Unie musí být připravena jednat před propuknutím krizí a podniknout včasné preventivní opatření pro řešení konfliktů a hrozeb. Vychází přitom z Charty OSN jako základního rámce pro mezinárodní vztahy.

Nejlepším způsobem, jak těchto cílů dosáhnout, je podle strategie efektivní mnohostrannost ve smyslu mezinárodních institucí a mezinárodního práva. Unie musí zmíněných cílů dosáhnout především mírovou cestou a vojenské prostředky používat pouze v případě, že veškeré možné způsoby vyjednávání byly řádně vyzkoušeny a ukázaly se neúčinnými. Při provádění těchto legitimních kroků má být hlavní důraz kladen na jednoznačné dodržování lidských práv a základních svobod občanů uvnitř i za hranicemi EU.

Parlamentní kontrola evropské bezpečnosti a obrany

V parlamentech členských států i v Evropském parlamentu chybí parlamentní odpovědnost za SZBP a EBOP. Protože evropská veřejnost nadále podporuje myšlenku evropské bezpečnosti a obrany, je nutné demokratickou kontrolu parlamentů členských států a Evropského parlamentu nad EBOP a SZBP zvýšit.

Členské státy by měly podporovat parlamentní rozměr EBOP, v němž vývoj na institucionální a finanční úrovni probíhá souběžně s rozšířením parlamentních práv kontroly.

Evropský parlament by měl iniciovat užší vztahy a intenzivnější výměnu informací mezi parlamenty členských států v souvislosti s otázkami týkajícími se EBOP, s cílem zajistit adekvátní dohled nad EBOP.

Civilně-vojenská spolupráce

Rozvoj možností Unie v civilním krizovém řízení a posilování civilní a vojenské spolupráce v krizovém řízení představuje přínos ve vývoji EBOP a v oblastech prevence konfliktů, humanitárních intervencí, obnovy po konfliktech a budování míru. Nedávný pokus napravit předcházející nedostatek důrazu na rozvoj civilních možností v rámci Civilního základního cíle 2008 je krok správným směrem.

Možnosti civilně-vojenské buňky a operačního centra, které začne fungovat dne 1. ledna 2007, budou hrát významnou roli v rozvoji přístupu Unie k integrovaným civilně-vojenským operacím a koordinaci. Je proto vhodné, aby civilně-vojenská buňka a operační centrum byly povýšeny na evropská ústředí pro vykonávání civilně-vojenských misí.

Klíčové schopnosti v oblasti satelitních a leteckých zpravodajských systémů, integrovaných telekomunikačních systémů a ve strategickém námořnictvu a letecké přepravě jsou pro operace civilního i vojenského krizového řízení nezbytné.

Krizové řízení

Bývalý francouzský ministr zahraničních věcí a bývalý komisař Michel Barnier vypracoval na žádost předsedy Evropské rady a předsedy Evropské komise v květnu 2006 zprávu o vytvoření evropských sil civilní ochrany. Tato zpráva představuje důležitý krok vpřed ke zlepšení evropské reakce na mezinárodní krizi v případě přírodních katastrof, rozsáhlých útoků a pandemií. Kromě vytvoření evropských sil civilní ochrany zpráva podporuje vytvoření evropské rady pro civilní bezpečnost, integrovaný evropský přístup k předvídání krizí, shromažďování vnitrostátních zdrojů a zřizování evropských konzulátů pro pomoc občanům EU v zahraničí. Zpravodaj zastává názor, že členské státy a Komise by měly považovat návrhy obsažené ve zprávě za prioritu pro její postupnou realizaci.

K dalším iniciativám pro zlepšení možnosti reakce Unie patří celosvětový výstražný a koordinační systém v případě katastrof, který financuje Komise v úzké spolupráci s Organizací spojených národů, zdravotnické zařízení pro naléhavé operace zřízené Komisí s cílem poskytovat varování o pandemiích, epidemiích a biologických a chemických hrozbách, snaha Komise zřídít postup Společenství pro ochranu před katastrofami včetně případu vážného teroristického útoku, úsilí Rady zajistit rychlé a efektivní nasazení dostupných zdrojů EBOP v případě katastrofy a krizová platforma zřízená Komisí pro urychlení počáteční fáze misí EBOP na místě určení.

Tento vývoj přispěl k odhalení „šedých zón“ v oblasti pravomocí Rady a Komise v souvislosti s vykonáváním primárně civilních misí. Výsledkem přijetí nástroje stability by mělo být vyjasnění bez negativního vlivu na pružnost krizového řízení. Rada a Komise by měly svou práci v této oblasti nadále koordinovat.

Pravidla chování / výcvik / struktura velení

Chování zaměstnanců při všech operacích EBOP se řídí řadou pokynů a pravidel chování, ve kterých je pevně zakotveno dodržování norem a pravidel v oblasti lidských práv. Díky nedávným snahám Rady se bude v rámci různých politik, programů a iniciativ EBOP v budoucnu těšit rozměr rovnosti žen a mužů většímu zájmu.

Jsou vyvíjeny konkrétně zaměřené školící programy EBOP – jak strategické, tak i operační – pro diplomatické, vojenské i civilní zaměstnance a odborníkům z Evropského parlamentu by mělo být umožněno se těchto programů účastnit. Pro výcvik zaměstnanců vysílaných na mise EBOP byly stanoveny minimální normy. Rada spolu s Komisí a členskými státy by nadále měla pracovat na jednotné úpravě všech opatření v oblasti výcviku, a to na všech úrovních.

Zpravodaj vítá vytvoření Evropské akademie bezpečnosti a obrany, jež se opírá o síť stávajících vnitrostátních akademií obrany a do níž je Evropský parlament aktivně zapojen, a vyzývá Radu, aby tuto „virtuální“ školu přeměnila na opravdovou evropskou akademii.

Vojáci budou vystaveni zbytečným rizikům, pokud jejich struktura velení, vybavení či

výzbroj nebudou plnit požadavky operace. Jednotky, které budou spadat pod velení EU, by měly být náležitě vybaveny.

Evropský trh s obranným vybavením, kooperativní výzkum a kontrola vývozu zbraní

Při operacích, ve kterých jednotky z více států používají rozdílnou – a často navzájem neslučitelnou – výzbroj, se zvyšují náklady a snižuje efektivita. S ohledem na optimalizaci zdrojů a účinnost mezinárodních operací by EU měla podporovat opatření ke sladění vybavení a výzbroje .

K vybudování opravdu integrovaného evropského trhu s obranným vybavením je nezbytné, aby byla výjimka pro oblast obrany obsažená v článku 296 Smlouvy o ES používána v menší míře. Vysvětlující sdělení Komise ohledně uplatňování článku 296, práce Komise na zjednodušení přenosu obranného vybavení uvnitř Společenství i kodex chování Evropské obranné agentury (EDA) při zabezpečování obrany jsou kroky správným směrem. Členské státy by se měly k tomuto kodexu chování připojit a měly by ukončit praxi kompenzací a „spravedlivého vyrovnání“.

Kooperativní výzkum v oblasti bezpečnosti a obrany je pro konkurenceschopnost evropského průmyslu nepostradatelný. Mělo by být dosaženo větší komplementarity mezi prací Komise a EDA prostřednictvím účinnějšího dialogu o civilním, bezpečnostním a obranném výzkumu v Evropě. Dělení na výzkum pro civilní a obranné účely by mělo být odstraněno.

Kodex chování o vývozu zbraní z roku 1998 by měl získat ve všech členských státech účinnost zákona a rozhodnutí o tom, které země určení splňují kritéria kodexu chování, by mělo být přijímáno společně.

Zpravodajství

Ne všechny bojové skupiny, které jsou v současné době budovány, mají stejný přístup ke zpravodajstvím informacím ze vzdušného prostoru a vesmíru. Výstup z vnitrostátních satelitních systémů sběru zpravodajských informací Helios, SAR–Lupe a Cosmo-Skymed by měl být zpřístupněn všem členským státům společně. Příští generace zpravodajských satelitních systémů by měla být začleněna do evropského systému, jehož výstup bude k dispozici pro vojenské a policejní účely, jakož i pro účely zvládnutí katastrof, s využitím satelitního střediska v Torrejónu. Systém NATO určený ke sběru zpravodajských informací Airborne Ground Surveillance (AGS) by měl být rovněž zpřístupněn všem členským zemím EU, zejména v souvislosti s bojovými skupinami EU.

V oblasti telekomunikací je nezbytné vyvinout společný systém velení mnohonárodnostním jednotkám. Vybavení užívané vojenskými, policejními i pohotovostními složkami by mělo odpovídat stejným technickým normám.

Slabiny v rozhodovacím procesu EBOP a rozpočtová kontrola

Politický rozhodovací proces předcházející rozhodnutí o vykonání mise EBOP vykazuje jisté slabiny, jak je patrné z případu mise v Konžské demokratické republice. Rada by měla přezkoumat jednotlivá stadia tohoto postupu, podniknout nezbytné kroky k odstranění nedostatků a odpovídajícím způsobem s Evropským parlamentem konzultovat.

Evropský parlament by měl být jasným způsobem zapojen a jeho právo být každý rok předem konzultován ohledně nadcházejících aspektů a možností SZBP a EBOP by mělo být dodržováno v souladu se stávajícími smlouvami. Rada by v oblasti SZBP a EBOP měla vůči Evropskému parlamentu provádět otevřenou a transparentní informační politiku. V této souvislosti není uspokojivý současný postup ohledně přístupu Evropského parlamentu k „důvěrným dokumentům“ Rady, které ve většině případů obsahují pouze velmi obecné informace.

Výdaje na vojenské vybavení a výzbroj by měly být schvalovány v rámci rozpočtů, které podléhají parlamentní kontrole. Od paralelních rozpočtů a mechanismů, na něž národní parlamenty nebo Evropský parlament nemohou účinně dohlížet, by mělo být upuštěno. Rozpočet Evropské unie vyhrazený pro mise k urovnání krizí, zabezpečení vnější hranice, výzkum v oblasti bezpečnosti a pro program Galileo by měl být dále navýšen. Vojenské operace k urovnání krizí by měly být financovány z rozpočtu Evropské unie a pro tento účel by měly členské státy vyčlenit dodatečné zdroje EU.

V důsledku mechanismu ATHENA a dalších mechanismů *ad hoc* financovaných členskými státy, nebo dokonce Evropským rozvojovým fondem není Evropský parlament v takovém postavení, aby mohl vykonávat rozpočtovou kontrolu nad vojenskými operacemi EBOP. Průhlednost je rovněž nezbytná při civilně-vojenských operacích, které spadají do šedé zóny mezi opatřeními *ad hoc* a financováním z rozpočtu SZBP.

Měla by být utvořena nová rozpočtová metodologie za účelem zvýšení průhlednosti výdajů EBOP a podpory rozvoje vojenských a civilních schopností potřebných k plnění cílů evropské bezpečnostní strategie.

Na cestě k bezpečnostní a obranné unii

EU pomalu přerůstá v bezpečnostní a obrannou unii, zahrnující vnější i vnitřní aspekty bezpečnosti, boj proti mezinárodnímu terorismu a řízení v případě přírodních katastrof, a to s následujícími prvky: závazek členských států, že budou schopny do 60 dní vyslat na dobu jednoho roku 60 000 vojáků do operací udržujících a prosazujících mír, dále závazek vytvořit 13 bojových skupin, které budou moci být vyslány během krátké doby, rozvoj schopností civilního krizového řízení v oblasti policejních operací, právního státu, civilní správy a civilní obrany, evropská struktura velení sestávající z politického a bezpečnostního výboru, vojenského výboru, vojenského štábu a civilní a vojenské buňky, spolu se vznikajícím operačním střediskem, evropské policejní síly, Evropská obranná agentura, Europol, evropský zatykač, společná pravidla pro nákup a vývoz zbraní a evropský program pro výzkum v otázkách bezpečnosti.

Smlouva o Ústavě pro Evropu přinese značný pokrok na cestě k bezpečnostní a obranné unii, zejména prostřednictvím úřadu evropského ministra zahraničí, doložky o solidaritě pro případy, kdy členský stát postihne teroristický útok, přírodní nebo člověkem způsobená katastrofa, a doložky o vzájemné pomoci mezi členskými státy v případě ozbrojeného napadení území členského státu.

Následující prvky by měly tento proces posílit: evropský trh s obranným vybavením, společný zpravodajský systém využívající satelity i vzdušný prostor a společné telekomunikační

normy, které budou k dispozici armádě, policii i složkám řízení v případě katastrof, stále evropské námořní síly ve Středozezemním moři, evropský rozpočet ke krytí nejen civilních, ale i vojenských aspektů bezpečnosti, evropský náměstek ministra zahraničí odpovědný za bezpečnost a obranu, častější setkávání ministrů obrany států EU, evropské síly civilní obrany, evropské civilní mírové sbory a využitelná evropská kapacita letecké i námořní dopravy pro případ zmírňování následků katastrof, záchranných a obranných operací. Všechny tyto prvky by měly podléhat náležité parlamentní kontrole ze strany parlamentů členských států a Evropského parlamentu.

MENŠINOVÉ STANOVISKO GUE/NGL – SKUPINY KONFEDERACE EVROPSKÉ SJEDNOCENÉ LEVICE A SEVERSKÉ ZELENE LEVICE

Zpráva neobsahuje požadavek na prosazování míru, a namísto toho se zaměřuje na přípravu militarizace EU. Odsuzujeme:

- pokračující militarizaci SZBP, jež představuje globální hrozbu,
- globální dosah EBS, lákavé strategie preventivní války (jak se píše v návrhu),
- svévolné spojování civilních a vojenských misí,
- provádění vojenských operací v humanitárním hávu,
- vytváření bojových skupin EU, policejních jednotek, intervenčních jednotek, autonomních velitelských struktur EU po vzoru NATO,
- militarizaci vnějších hranic EU a využívání vojenských zdrojů při řešení problémů s uprchlíky,
- současný systém vojenských rozpočtových prostředků skrytých pod civilními rozpočtovými okruhy,
- vyplácení neznámých částek NATO jako poplatků za to, že EU využívá zařízení NATO,
- zřízení Evropské zbrojní agentury, vytváření společného trhu v oblasti vojenského vybavení k posílení vojensko-průmyslového komplexu v EU,
- využívání hospodářské soutěže v oblasti energetických zdrojů jako odůvodnění vojenského zásahu;

požadujeme:

- civilní EU,
- důsledné dodržování mezinárodního práva a Charty OSN,
- zřízení agentury EU pro odzbrojení,
- použití vojenských výdajů pro civilní účely,
- závazný kodex pro vývoz zbraní platný v celé EU.

Tobias Pflüger, Athanasios Pafilis, Willy Meyer Pleite, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer

POSTUP

Název	Zpráva o realizaci evropské bezpečnostní strategie v kontextu evropské bezpečnostní a obranné politiky				
Číslo postupu	(2006/2033(INI))				
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	AFET 16.2.2006				
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání					
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí					
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání					
Návrhy(y) usnesení začleněný(é) do zprávy					
Zpravodaj Datum jmenování	Karl von Wogau 25.1.2006				
Předchozí zpravodaj(ové)					
Projednáni ve výboru	24.4.2006	4.5.2006	20.6.2006	12.7.2006	4.10.2006
Datum přijetí	5.10.2006				
Výsledek závěrečného hlasování	pro:	30			
	proti:	9			
	zdrželi se:	0			
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Tobias Pflüger, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raül Romeva i Rueda, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Karl von Wogau, Luis Yañez-Barnuevo García				
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Jean Spautz				
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Viktória Mohácsi, José Javier Pomés Ruiz				
Datum předložení	18.10.2006				
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)					